

Toverittaren avustajain itse-arvostelu

Toverittarella olisi monta hyvää avustajaa, jos ne, jotka tähän saakka ovat siihen kirjoitelleet, koettaisivat harjoittoa ja kehittä itseään yhä etevämmiksi káikin puolin. Kukaan ei koskaan ole niin "ulosoppinut", että ei enää kannata lisää oppia. Ja káikilla Toverittaren avustajilla on vielä paljon oppimisen varaa.

No mitä siihen Toverittareen sitten olisi kirjoitettava?

Ei mitään Jonnin joutavaa hölynpölyä, vaan ASIAA. Sangen useat, vallankin paikkakuntien kirjeenvaihtajat, ovat siltä ihmeellisiä, että he eivät ajattele ensinkään mihin loruilemiseen he haaskaavat lehden kállista palstoja ja millä he vaivaavat lehden lukijoita. Mitä se kellenkään kuuluu koko Yhdysvalloissa, jos teidän jonkun paikkakunnalla joku Holopaiska on Saksassa käynyt vaikka kymmenen kerran. Ei myöskään ole mitään hyötyä puhvata piakkoita pidettäviä iltamia Toverittareessa, sillä kun Toveritar on vain kerran viikossa ilmestynyt lehti, niin ne puhvit useimmiten kerkiävät asanomaisille paikkakunnille luettavaksi vasta iltamien jälkeen. Tällaiseen alinomaan tapahtuvaan selkkään on syynä kirjoittajain ajattelemattomuus ja itsearvostelun puute. Siis Toverittareenkin kirjoitatuksessa, vaikkakaan ei muuta kuin paikkakuntakirjeitä, on tarkoin ajateltava mitä siihen sopii kirjoittaa ja mitä ei. On aina muistettava ajatella, mikä todella hyödyttää lukijoita ja mikä kirjoitettu asia heitä kykenee valistamaan.

Millä tavalla sitten on Toverittareen kirjoitettava?

On kirjoitettava vain asiasta kun luonnollisesti ensin on valittu asia, josta todella kannattaa kirjoittaa. Asian etsimässä ja valinnassa on tarkoin harkittava, onko sillä asialla mitään laajempaa yhteiskunnallista merkitystä, että se agiteerisi ja valistaisi Toverittaren lukijoita oikealle luokkataistelun tielle oikeassa hengessä. Myöskin on kirjoittajan sangen tarkasti tutkittava kykynsä, jos kykeneekään kirjoittamaan asiasta, jonka on aiheeseen valinnut, sillä eivät kaikki kirjoittajat vallan káikista asioista kykene kirjoittamaan.

Mutta itse tapa, millä useat Toverittaren, samoin kuin noitten päivälehtienkin avustajat, käsittelevät asioita, on moitittava. Asettavat nimittäin itsensä sellaiselle korotetulle jalustalle itse asettaen päähänsä sellaisen — noin kuvaannollisesti sanoen — "kunniakehän", ikáákuin sanoakseen: "katsokaa näin paljon minä nyt taas tiesin", talkka "eipäs tätäkään taas muut tienneet talkka huomanneet kirjoittaa"!

Pois sellainen tapa!

Toverittaren avustajat oppikoot kirjoittamaan persoonattomasti. Siltäkin huolimatta, vaikka eräs Toverittaren aikaisemmista toimittajista selitti erään kerran, että "toimitus ei voi olla persoonaton" tarkoittaa sillä, että jos lehdessä toimittaja joutuu kirjoittamaan, niin pitää hänen ehdottomasti sekoittaa oma persoonansa kirjoittamaansa asiaan. Mutta kuitenkin "toimitus" ja "toimittaja" ovat kaksi eri asiaa. Samoin avustajat ja heidän pohjimansa asiat ovat kaksi eri asiaa. Jokainen kirjoittaja voi kirjoittaa vain asiasta ollenkaan siihen sekoittamatta omaansa eikä muitten persoonia, jos vain haluaa ja edes vähänkin yrittää harjoitella. Kirjoittajan kirjoitus ja asiain käsittelevästä sen niin

helposti ensi silmäyksellä näkee millainen maailmankatsomus kirjoittajalla tosiaan on, onko se poroporvarillinen vai sosialistinen.

Persoonat pois Toverittaren kirjoituksista! Mikä nyt olisi joku vaivainen "minuus" työväenliikkeessä? Ei kukaan enään tähän aikaan kiinnitä erikoista huomiota yksilöihin. Yksilö, joku yksityinen henkilö, ei sinänsä mitään merkitsee. Ainoastaan joukkojen, luokkafetoisten joukkojen kartuttamisessa on yksilölläkin paikkansa ja merkityksensä, mutta liittyyssään joukkoihin he sitten kadottavatkin sen erikoismerkityksensä.

Jos joku henkilö kykenee ja kirjoittaa jostakin hyödyllisestä asiasta sillä tavalla, että se lukijoita mahdollisimman paljon hyödyttää, tekee hän vain velvollisuutensa eikä yhtään sen enempää. Kukaan ei koskaan missään suhteessa kykene tekemään enempää kuin velvollisuutensa. Ja onhan niin perin materialistisen maailmankatsomuksen vastaista aseella minkäänlaista kunniakehää vain velvollisuutensa täyttäneen ihmisen päähän! Eikö ole? Sitä sopii paljon miettää.

Siis kaiken kehityksen nimessä unohtakaa itsenne, se oma minutenne ja erikoinen merkillisyytenne kirjoittaessanne Toverittareen samoin kuin muuhinkin sosialistisiin lehtiin. Aika on kehittynyt ja kehittyy yhä kireämmälle. Marxilaisia sosialistejahan ahdistetaan köyhälistön omassa luokassakin monelta taholta. Yhdeltä puolen noskelaiset koettavat káikin keinoin, jopa ikáánsinkin keinoin, sekoittaa ja himmentää puhtaita ja selviä marxilaisia periaatteita. Toisella puolella ovat n. s. tuplajuulaiset, jotka kerrassaan ovat káántäneet selkäänsä marxilaiselle sosialismille. Sen lisäksi niitä on káikkellaisia öimhampullipistejä, jotka tahtoen tai tahtomattaan ehkäisevät köyhälistön teholsina luokkataistelua. Mutta kaikkien noitten suhteen ei auta heittäytyä toivotomaksi, vaan täytyy heidän keskuudessaan tehdä mitä voimakkainta agitasionityötä. Se taas ei tapahdu muulla tavalla kuin selittämällä hellesoitoita mahdollisimman tarkkaan ja köyhälistön oman maailmankatsomuksen valossa. Sen vuoksi on yksilöistä puhuminen ja selittelemineen jätettävä, sillä ei se tietämättömiä köyhälistöllisiä vedä aktiiviseen luokkataisteluun, jos he tietävätkin tämän tai tuon persoonan merkillisistä ja ihmeellisistä ominaisuuksista. Elkä se myöskään ennen mukaan liittynyttä kykene mukana pitämään ja luokkataisteluun vakiinnuttamaan.

Puhdistus edellä selitetyssä suhteessa siis on tehtävä, mutta sitä ei toimittaja yksin voi tehdä, vaan on kaikkien avustajain aloitettava aivan nyt heti kukin omasta kohdastaan. On aina pidettävä mielessä lehden lukijoiden parasta kuin myöskin lehden itsensä parasta. Avustajistahan niin paljon riippuu lehden sisällön laatu ja arvokkuus, ja lehden sisällössä taas sen leviämiskyky.

Koettakaaahan Toverittaren avustajia omaksua mahdollisimman ankara itsearvostelutaito ja sitten — eteenpäin! — Lyydi Gratchef.

Toveritervehdys

Terve te työláistoverit!

Terve työntekijät!

Teidät tunnetaan toimeiluksi tovereiksi, te tapaatte toisianne tuostakin tällä talolla toiminnassa, te tyänne täyden työn toimeentuloksenne. — Tarjooko tuo tehty työ teille tarpeellisen toimeentulon? Tuskin tarjoo. Te tunnette tyytymättömyy-

tä teille tarjottavaan toimeentuloon, te tunnette tuon tavallaan turhaksi täyttämään tarpeenne, te toimitatte tuosta toisille tovereillemme, toiset toverit tietävät tämän todeksi.

Talollinen tarjoo teille torpan. — Torpanko? Tuo tyhjä torppa tarjoo tavattoman turhanpäiväisen toimeentulon. Täytyy tehdä tarvittavat torpan työt. Täytyy tehdä työtä talollesellekin tuosta torpasta.

Tulee talvi, tulma tuuli tunkeutuu tupaan, turkkia tarvitaan tullakseen toimeen. Turkkia tarvittaisi tusina täyttämään talon tarpeen, työláistoverit. Täytyy tehdä tuli takkaan, tuijottaa toivottomana, tuleen — tuli taukoo, tuijottaa tuhkaan. — Tuuli tuimenee, tulee tauku, täyttää tiet talven tapaan. Taatto toimittaa toverilleen tekemään tahdasta taikinassa. Tyhjästäkö? Tuostako täytyisi tarpeemme? Toisaankin tyhjästä. — Taatto torakhaa. —

Tehdastyöláiset. Toiseksi tähden tässä tuoda teille teollisuustyöláisen taloudellista toimeentuloa. Tehdastyöláiset tuntevat työttömyyttä toisten työláisten tavoin. Tákáláiset tehtaatyönsivä työláiset taipaleelle talveksi, talvi tuimenee, takki tuulee, täytyy touhuta tullakseen toimeen — Tapellako? Työt tuntuu tyhmältä tosiaankin. — Turvaton työláinen tuntee tuska työttömyydestä, työttömyys taittaa toimeentulon. Työláinen tulee tavattoman toivottomaksi — Tuskin tietää työnsä tuloksisista tuon taivaallista.

Työttömyys tuottaa tuskaa — työ tuottaa tuskaa. Toiset tulevat toimeen tavallisesti, työláisten talous tyydyttää tällaisia toimeentuloja. Toisille työt tuottaa turmiota, tapahuu tataruuden työssä, tällöin työláisestä tulee työtön tahtomattaan, toimeentulo taukoo — Toisten tovereitten täytyy turvata tällöin tätä toveriä. Tällaisena tunnetaan taru teollisuustyöláisestä.

Tyhjäntoimittajat. Toisaalla taas tunnetaan tyydytystä. Tyhjäntoimittajat, työláisten työn tuottamat tulokset tasaavat tarpeittensa tyydytykseksi. Tuolla taivaallisessa talossa tapaavat tuollaiset tyhjäntoimittajat toisensa, toimittavat tyhmyyksiä, tyydyttävät tavattomalla tuhlaavaisuudella tyhmit tarpeensa. Tuollaisten tarpeet täyttää työláistytö. Tyttö tuo tassut tuon työk, tyttö työntää tassut tassujen täytteeksi, tyttö tuo tuliset tortut, tarjoo tälle tädille, tytö tuo tuoreet tervetset toisilta tädeltä, tyttö tuo tulista teetä tädille. Tätä tuskin tyydyttää tämäkään, taiti tiuskasee tytölle, toruu tyttöä, tukistaa tyttöä. Tyttö tuntee tädin tuihmuudet. Tällaiset tyhjäntoimittajat tuomitsevat tytön tuihkyksi. Toisten tällä tavoin täytyy tehdä työtä — täytyy tuudittaa tuhmiä tättä. Tällaisena tunnetaan taru tyhjäntoimittajista.

Työttömyys. — Tyhjäntoimittajat tietävät työttömyyden, tahtovat tätä. Toisten työláisten tulisi turvata toisiaan tehden tällä tavalla toisetkin työláiset tyhjäksi. Tämän tehtyään tarjotaan työláisille työtä tavattoman turhanpäiväisellä, tyhjällä toimeentulolla. Toiselta taholta taas tahtovat työn tuotteista tehdä tuhansia tyhjällä tahtomatta tietää työláisten toimeentulosta tuon taivaallista.

Toveruus. — Tällainen tavallaan tuustuttaa työláisiä toisilnsa, turvaa tarvittaan toveruus tuntuu tekevän työláiset toisiksi, tuntevat tyyten toistensa tarpeen. Toimikaa työláiset toistenne tykönä, terästäkää tarmoanne tarpeeksi teräväksi taittamaan tuollaista tyhjäntoimittajilta taukoo.

mattomat tarpeet, tehkää tyhjäksi tuollaisten tahtomukset. Te tahtotte työstänne tulokset.

Tutustukaa työláiset toisillemme, tervehtikää toisianne, tervehtikää toisiveroina.

Tyhjäntoverit. Toiset toverit tekevät teistä tuhmiä taruja, tuollaiset toverit tahtovat toosata teistä tähän tapaan: Tuholaiset tahallaan tahtovat työntää teidät, toverit, tänäpäivänä tarpeettomasti tuimaan tappeluun, turhaan taisteluun. — Tuo tappelu tulisi työláisille turmioksi.

Tuo taru tuntuu tyhmältä, tuollaistet taru tekijät tuntematta tapojamme tuppavaat tunkeutuen tuomitsemaan tekojamme, toisten tovereitten toimia — tuomatta todistuksia tarujensa tueksi.

Tyhmiä todellakin tuollaistet toverit!

Tositoverit tahtovat tekoja, työtä, toimintaa.

Tuollaistet turhan toosaajat tahtovat tappelu tovereille.

Toiminta tuottaa tuloksia, tappelu turmiota. Tämä tunnetaan totena.

Tákáláiset tietämättömät toverit taantumuksen torvessa toittottavat Trotskyn Twenty-one tekelettä tyhmäksi teoksi! Tovereita todellakin! Tovereita todellakin! Tsaari taitaisi tyydyttää tuollaista tovereita.

Tuollaistet toverit tarjoavat tietämättömien työláisten tahtoa tuntevasta turvaa tyhjäntoimittajille.

Tovereita todellakin. Tällaisena tunnetaan taru tyhmitistä tovereista.

Työláistensasavalt. Teen tässä teille tunnetuksi tuhmiin tovereitten tahtoa, toosaavat tuota tarulinnaksi. Tuota tarulinnaa todelliset työláiset tukevat, tuo tunnetaan, tunnustetaan TYÖLÁISTEN T A S A V A L LAKSI! Työttömyys tuolla tasavallassa torjutaan, toimettomuus torjutaan, työláisten tahto tulee täydellisesti tunnustetuksi. Työláisten tarpeet tulevat täytetyksi työnsä tuotteilla. Työláiset tahtovat työtä, tyhjäntoimittajat tappelu, tuhotakseen työláiset tietään.

Tuolla tasavallassa tunnustetaan: TYÖLÁISET, TALONPOJAT ja TAISELLIJAT.

Taistelijoita tarvitaan työntämään tähän tasavaltaan tunkeutuvat turmantuottajat takaisin tanhuilleen työtä tekemään toisten tapaan.

Tulevaisuudessa tyhjäntoimittajat tuskin tunnetaan, tuon tilalle tulee tumma täplä. Työ tehdään tuloksia tuottavaksi tasan tuottajille. Todelinen työláinen tunnustetaan toveriksi, turhanpäiväinen tyhjäntoimittaja tykkäämään tuomitnaan.

Taide, Tiede, Tähtien tutkijat, Taiousoppi, Typografia, Telefoonit, Telekrafit. Tuollaistet teoriat tulevat täytántöön — teknikkää tarvitaan tuotannossa.

Teologia taukoo tyhjiin. Trustit, terrorismi tuomitnaan. Tällaista talkkää tarkoittaa Työláisten tasavalta työláisten tunnustama, työláisten tarvitsema, työláisten tukema, työláisten turva!

Terve taas toverit toistaiseksi tätä toivoo Teellä toimeentuleva teidän tositoverinne TUHOLAINEN.

Kasvissyöjä — Ajatelkaa miten paljon eláinraukat joutuvat kärsimään, joutuessaan teurastettaviksi, että te saisitte syödä lihaa.

Lihansyöjä — Mutta ajatelkaa, että eláimet joutuvat kärsimään náikääksiksi, että te syötte niiden ravinnon, mitä maame kasvattaa, että luonto kappaleet saisivat ravintoa.